

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

กรมประชาสัมพันธ์. รายงานประจำปี 2515. กรุงเทพมหานคร, 2515.

กระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม. แผนป้องกันและแก้ไขปัญหาระงงานเด็ก พ.ศ. 2540-2544.

กรุงเทพมหานคร : กระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม, 2540.

กองคุ้มครองสวัสดิภาพเด็ก, กรมประชาสัมพันธ์. ภารกิจกาดำเนินงานของกองคุ้มครองสวัสดิการเด็ก. (เอกสารจัดสำเนา)

กองคลังข้อมูลและสารสนเทศสถิติ, สำนักงานสถิติแห่งชาติ. รายงานผลการสำรวจภาวะการทำงานของประชากรทั่วราชอาณาจักร รอบที่ 3 สิงหาคม 2541. กรุงเทพมหานคร : สำนักงานสถิติแห่งชาติ, 2541.

กองวิชาการ, กรมประชาสัมพันธ์. บทบาทหน้าที่ของกรมประชาสัมพันธ์ในสถานการณ์ปัจจุบัน. นิตยสารการประชาสัมพันธ์ 36 (กันยายน-ตุลาคม, 2538) : 4-5.

กองวิชาการ, กรมประชาสัมพันธ์. ประวัติกรมประชาสัมพันธ์. นิตยสารการประชาสัมพันธ์ 30 (กันยายน-ตุลาคม, 2539) : 5-6.

กิติพัฒน์ นนทปัทมดุลย์. รายงานผลการวิจัย ระบบการประสานงานระหว่างหน่วยงานภาครัฐและเอกชนเพื่อให้บริการแก่เด็กกำพร้า เด็กพิการ และเด็กเร่ร่อน. กรุงเทพมหานคร : สภาองค์การพัฒนาเด็กและเยาวชนแห่งประเทศไทย, 2532.

กุศล รักษา . ปัจจัยสำคัญที่ส่งผลกระทบต่อความสำเร็จของการนำนโยบายสาธารณะไปปฏิบัติ : ศึกษากรณีนโยบายการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรมในประเทศไทย. วิทยานิพนธ์พัฒนบริหารศาสตรดุษฎีบัณฑิต คณะรัฐประศาสนศาสตร์ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์, 2539.

เกษย์ ขอบประเสริฐ. ตำรวจท่องเที่ยวกับปัญหาอาชญากรรมที่เกิดขึ้นกับนักท่องเที่ยว : ปัญหาในการนำนโยบายไปปฏิบัติ. วิทยานิพนธ์รัฐศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัยจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2539.

คณะกรรมการส่งเสริมและประสานงานเยาวชนแห่งชาติ. บันทึกประกอบกรเสนอร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองสวัสดิภาพและส่งเสริมความประพฤติเด็ก พ.ศ..... (เอกสารจัดสำเนา)

คณะกรรมการส่งเสริมและประสานงานเยาวชนแห่งชาติ. รวมกฎหมาย กฎกระทรวง ระเบียบ
ข้อบังคับเกี่ยวกับเด็กและเยาวชน. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์องค์การทหารผ่านศึก,
2529.

คณะกรรมการพัฒนาการศึกษาอบรมและเลี้ยงดูเด็ก. ภาวะวิกฤติของชีวิตเด็กไทยปัญหาที่ยังไม่
สายเกินแก้ บทวิเคราะห์และข้อเสนอแนะเพื่อการพัฒนาเด็กไทย. กรุงเทพมหานคร :
อมรินทร์พริ้นติ้งกรุ๊ป, 2535.

คณะแพทยศาสตร์, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย และคณะ. การคุ้มครองสวัสดิภาพเด็ก เด็กถูก
กระทำทารุณ และเด็กถูกละเมิดสิทธิในสังคมไทย. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2539.

จักรกฤษณ์ นรนิติผดุงการ และคณะ. รายงานการวิจัยเรื่องการบริหารโครงการพัฒนาชนบทแบบ
ผสมผสานในประเทศไทย : การแสวงหาตัวแบบที่เหมาะสม. เสนอต่อคณะกรรมการ
ส่งเสริมงานวิจัย สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์, 2526.

จันทร์เพ็ญ ชูประภาวรรณ และคณะ. รายงานการทบทวนองค์ความรู้เรื่องเด็ก เยาวชน และ
ครอบครัวในประเทศไทย และข้อเสนอแนะนโยบายและการวิจัย. กรุงเทพมหานคร :
สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย, 2541.

เจษฎา อรุณีพัฒน์พงศ์. การนำนโยบายไปปฏิบัติสำหรับจังหวัดชายแดนภาคใต้ : ศึกษาเฉพาะ
จังหวัดนราธิวาส. วิทยานิพนธ์รัฐศาสตรดุษฎีบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย, 2539.

ไชยยศ เหมะรัชตะ และสมโภช จุลประภา. กฎหมายเกี่ยวกับเด็กในปัจจุบัน. กรุงเทพมหานคร :
ห้างหุ้นส่วนจำกัด เทคนิค 19, 2530.

ณิชากัทธ วักจันทร์. นักสังคมสงเคราะห์ 4 กองคุ้มครองสวัสดิภาพเด็ก กระทรวงแรงงานและ
สวัสดิการสังคม. สัมภาษณ์, 4 พฤษภาคม 2542.

ตำรวจลุย 7 ศูนย์การค้ากวาดนักเรียนมัธยม 91 คน. มติชน (29 มิถุนายน 2536) : 1,30.

ทศพร ศิริสัมพันธ์. ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับนโยบายสาธารณะ. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2539.

ทองพูล บัวศรี. ผู้ประสานงานมูลนิธิสร้างสรรค์เด็ก. สัมภาษณ์, 31 มีนาคม 2542.

นางสาว ก. (นามสมมติ). เจ้าหน้าที่มูลนิธิศูนย์พิทักษ์สิทธิเด็ก. สัมภาษณ์, 6 พฤษภาคม 2542.

นางสาว ค. (นามสมมติ). เจ้าหน้าที่มูลนิธิสร้างสรรค์เด็ก. สัมภาษณ์, 31 มีนาคม 2542.

นาย ข. (นามสมมติ). นิติกร สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมและประสานงานเยาวชนแห่งชาติ.
สัมภาษณ์, 29 เมษายน 2542.

- นาย ง. (นามสมมติ). ข้าราชการระดับ 8 กรมประชาสัมพันธ์. สัมภาษณ์, 6 พฤษภาคม 2542.
- นิตยา กัทสิทธิ์พันธ์. รายงานผลการวิจัย การศึกษาสถานภาพและนโยบายเกี่ยวกับเด็กและเยาวชนผู้ด้อยโอกาส : เด็กเร่ร่อน. กรุงเทพมหานคร : สถาบันวิจัยสังคม จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2535.
- นิตยา เงินประเสริฐศรี. นโยบายของรัฐที่มีต่อการให้สวัสดิการแก่เด็กกำพร้าและเด็กที่ครอบครัวประสบปัญหาความเดือดร้อนทางเศรษฐกิจ. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 2529.
- นันทา ไวกุล. นักสังคมสงเคราะห์ 6 กองคุ้มครองสวัสดิภาพเด็ก กระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม. สัมภาษณ์, 23 มิถุนายน 2542.
- ปกรณ์ อังศุสิงห์. สวัสดิการสังคมไทย คุณคิดว่าอย่างไร. นิตยสารการประชาสัมพันธ์ 23 (กรกฎาคม-สิงหาคม 2523) : 30.
- ประกาศคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 294 ลงวันที่ 29 พฤศจิกายน 2515.
- ประธาน วัฒนวานิชย์. กฎหมายเกี่ยวกับความผิดของเด็กและกระบวนการยุติธรรมสำหรับเด็กและเยาวชน. กรุงเทพมหานคร : ประกายพริก, 2530.
- ประธาน วัฒนวานิชย์. การปฏิบัติต่อเด็กและเยาวชนผู้กระทำผิดในประเทศไทย. นิตยสารการประชาสัมพันธ์ 6 (พฤศจิกายน-ธันวาคม 2531) : 32.
- ประภาช อวยชัย. บทบาทศาลคดีเด็กและเยาวชนกับความมั่นคงแห่งชาติ. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2517.
- ประสงค์ วิสุทธิ. ชะตากรรมเด็กก่อสร้างปัญหาที่ไร้ทางออก. มติชน (1 พฤศจิกายน 2529) : 6.
- ปัญหาเด็กในสังคมไทย. ไทยรัฐ (27 ตุลาคม 2539) : 16.
- ปิยะนุช ทำนุเกษตรไชย. สังคมทำร้ายเด็กและรังแกเด็กมาตลอด. ผู้จัดการรายวัน (20 พฤษภาคม 2539) : 10.
- เปลี่ยน แดงหวาน. เจ้าหน้าที่บริหารงานประชาสัมพันธ์ 8 กองคุ้มครองสวัสดิภาพเด็ก กรมประชาสัมพันธ์ กระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม. สัมภาษณ์, 30 มิถุนายน 2542.
- ฝ่ายวิชาการ, ธนาคารแห่งประเทศไทย. สรุปภาวะเศรษฐกิจแห่งประเทศไทย ปี 2541 และแนวโน้มปี 2542. กรุงเทพมหานคร : ธนาคารแห่งประเทศไทย, 2542.
- ฝ่ายวิชาการ, สมาคมนักสังคมสงเคราะห์แห่งประเทศไทย. บทศึกษาเรื่องการทารุณกรรมเด็ก. วารสารการสังคมสงเคราะห์ 29 (พฤษภาคม-มิถุนายน 2529) : 38.

- พลประสิทธิ์ ฤทธิรักษา. คำอธิบายพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลคดีเด็กและเยาวชน พ.ศ. 2494 และพระราชบัญญัติวิธีพิจารณาคดีเด็กและเยาวชน พ.ศ. 2494. กรุงเทพมหานคร : ประยูรวงศ์, 2531.
- พระยานิติศาสตร์ไพศาลย์. ประวัตินกฎหมายไทย. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2494.
- พัชรี สีโรต. การเมืองของกระบวนการนโยบาย. ใน ปัญหาผู้นำกับการกำหนดนโยบายแห่งชาติ. สายทิพย์ สุดดิพันธ์. บรรณาธิการ. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2538.
- ภูริชิตร์ เฑิดชู. การนำนโยบายโสเภณีเด็กไปปฏิบัติ. วิทยานิพนธ์รัฐศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2539.
- มนตรี สินวิชัย. เลขาธิการมูลนิธิคุ้มครองเด็ก. สัมภาษณ์, 30 พฤษภาคม 2542.
- มนตรี สินวิชัย. อนาคตของเด็กไทยวันนี้สดใสหรือสับสน. มติชน (2 พฤศจิกายน 2537) : 14.
- มาลีรัตน์ ทรัพย์คต. ละเมิดสิทธิเด็ก ความยุติธรรมอยู่ตรงไหน. วัชจกร (28 มีนาคม 2539) : 2.
- ยาเสพยิตติ คำนิยมอันตราภายในสังคมไทย. ผู้จัดการรายวัน (23 ธันวาคม 2540) : 4.
- ยุพา วงษ์ชัย และเล็ก สมบัติ. รายงานการวิจัย เรื่อง ระบบการดำเนินงานขององค์กรเอกชนพัฒนาเด็กและเยาวชน. (เอกสารจัดสำเนา).
- ละไม โพธิ์ศรี. เจ้าหน้าที่มูลนิธิสร้างสรรค์. สัมภาษณ์, 31 มีนาคม 2542.
- วรเดช จันทรศร. การนำนโยบายไปปฏิบัติ. กรุงเทพมหานคร : สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์, 2530.
- วรเดช จันทรศร. การนำนโยบายไปปฏิบัติ : การสำรวจกรอบความรู้โดยสังเขป. ใน การบริหารรัฐกิจ : บทความทางวิชาการ. อุทัย เลานวิเชียร และประธานคงฤทธิศึกษากร. บรรณาธิการ. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์ภาพพิมพ์, 2528.
- วรเดช จันทรศร. การนำนโยบายไปปฏิบัติ : บทเรียนและกลยุทธ์ที่ได้จากความล้มเหลวในอดีต. วารสารพัฒนบริหารศาสตร์ 25 (ตุลาคม 2528) : 494.
- วลัย ชิตานนท์. การคุ้มครองแรงงานเด็ก. สยามรัฐ (17 พฤศจิกายน 2531) : 5.
- วัฒนา มังคะระรานรา. นักสังคมสงเคราะห์ 5 กองคุ้มครองสวัสดิภาพเด็ก กรมประชาสงเคราะห์ กระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม. สัมภาษณ์, 7 พฤษภาคม 2542.
- วัลลภ ตังคณานุกฤษ. เลขาธิการมูลนิธิสร้างสรรค์เด็ก. สัมภาษณ์, 31 มีนาคม 2542.
- วัลลภ ลำพาย. ปัญหาและกระบวนการนำนโยบายส่งเสริมสหกรณ์ของไทยไปปฏิบัติ. วิทยานิพนธ์รัฐศาสตรดุษฎีบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. 2540.

- วารุณี ภูริสินสินธุ์. การกระทำผิดของเด็กและเยาวชน แนวคิดทางสังคมวิทยา. กรุงเทพมหานคร : โอเดียนสโตร์, 2539.
- วิชา มหาคุณ และวัชรินทร์ ปัจเจกวิญญูสกุล. รายงานการวิจัยเรื่อง ผลกระทบของเด็กถูกกระทำทารุณกรรม : มาตรการป้องกัน แก้ไข ศึกษาเฉพาะกรณีเด็กและเยาวชนที่เคยต้องคดี. กรุงเทพมหานคร : ห้างหุ้นส่วนจำกัด เทคนิค 19, 2533.
- วิทยากร เชียงกุล. การกอบกู้และฟื้นฟูชาติจากพันธนาการของ IMF. กรุงเทพมหานคร : มิ่งมิตร, 2541.
- วิสา เบ็ญจะมโน. ผู้อำนวยการกองคุ้มครองสวัสดิภาพเด็ก กรมประชาสงเคราะห์. สัมภาษณ์, 23 มิถุนายน 2542.
- วิเชียร อินทะสี. การบริหารการพัฒนาพื้นที่บริเวณชายฝั่งทะเลตะวันออก : กรณีศึกษาในประเด็นของการนำนโยบายการให้เอกชนบริหารและประกอบการทำเรือแหลมฉบังไปปฏิบัติ. วิทยานิพนธ์รัฐศาสตรบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. 2533.
- ศศิพัฒน์ ยอดเพชร และรพีพรรณ คำหอม. ครอบครัวและบทบาทนักสวัสดิการสังคม. ใน สถาบันครอบครัวมุมมองของนักสวัสดิการสังคม. ศศิพัฒน์ ยอดเพชร. บรรณาธิการ. กรุงเทพมหานคร : สมาคมนักสังคมสงเคราะห์แห่งประเทศไทย, 2539.
- ศิริวรรณ. ปัญหากลุ่มผู้ด้อยโอกาสในระยะแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 8. นิตยสารการประชาสงเคราะห์ 39 (กรกฎาคม-สิงหาคม 2539) : 29.
- ศรีสว่าง พัววงศ์แพทย์. การให้แรงงานเด็กในประเทศไทย. ใน รายงานการประชุมสมัชชาแห่งชาติ ครั้งที่ 1 ด้านการพัฒนาเด็ก. กรุงเทพมหานคร : อมรินทร์พรินติ้งกรุ๊ป, 2534.
- ศุภชัย ยาวะประภาส. นโยบายสาธารณะ. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2529.
- สมชาย เจริญอำนวยสุข. เลขานุการกรม สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมและประสานงานเยาวชนแห่งชาติ. สัมภาษณ์, 29 เมษายน 2542.
- สรรพสิทธิ์ คุมประพันธ์. เลขาธิการมูลนิธิศูนย์พิทักษ์สิทธิเด็ก. สัมภาษณ์, 3 พฤษภาคม 2542.
- สง่า สีนะสมิต. กฎหมายเกี่ยวกับการกระทำผิดของเด็กและเยาวชน. (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2520.
- สวัสดิภาพเด็กกับการแก้ปัญหาที่ปลายเหตุ. ผู้จัดการรายวัน (11 กรกฎาคม 2539) : 10.
- สมเกียรติ วันชนะ. ชนชั้นกับประชาธิปไตยไทย. ใน 60 ปีประชาธิปไตย. สุชาติ ยัมประเสริฐ. บรรณาธิการ. กรุงเทพมหานคร : ศรีเอทีพับลิชชิ่ง, 2536.

- สายสุรี จุติกุล และคณะ. การศึกษาเพื่อหาแนวปฏิบัติที่ดีที่สุดสำหรับการแก้ไขปัญหาระงาเด็กแบบยั่งยืนในประเทศไทย. เสนอต่อโครงการระหว่างประเทศว่าด้วยการแก้ไขปัญหาระงาเด็ก องค์การแรงงานระหว่างประเทศ, 2542.
- สายสุรี จุติกุล และคณะ. เด็กเร่ร่อนในสังคมไทย. เอกสารวิชาการ ฉบับที่ 2 ศูนย์ข้อมูลและการวิจัยเพื่อเด็ก. มูลนิธิสร้างสรรค์เด็ก.
- สุชา จันท์เอม และสุรางค์ จันท์เอม, จิตวิทยาเด็กเกเร. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์อมรินทร์พรินติ้ง, 2522.
- สุพจน์ สุโรจน์. เด็กและเยาวชนกระทำผิดกฎหมาย. ตุลาคม 25 (กรกฎาคม-ตุลาคม 2521) : 40-43.
- สุรัชย์ เจ็ดพี่น้องร่วมใจ, พ.ต.ท.. สารวัตรแผนกสืบตรวจตราและควบคุม กองกับกับการสวัสดิภาพเด็กและเยาวชน สำนักงานตำรวจแห่งชาติ. สัมภาษณ์, 2 มิถุนายน 2542.
- สุพร เสียนสลาย. การวิเคราะห์ปัจจัยที่ส่งผลต่อการนำนโยบายสาธารณะไปปฏิบัติ : ศึกษากรณีนโยบายการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรมในประเทศไทย. วิทยานิพนธ์พัฒนบริหารศาสตรดุษฎีบัณฑิต คณะรัฐประศาสนศาสตร์ สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์, 2539.
- สุนันทา เสียงไทย และคณะ. โครงการวิจัยสมบูรณ์แบบเรื่อง เด็กและเยาวชนเร่ร่อน จรจัด : สภาพปัญหา สาเหตุ และแนวทางแก้ไข. กรุงเทพมหานคร : สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์, 2531.
- สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ, สังคมไทย 2539. (เอกสารอัดสำเนา).
- เสาวภาคย์ ศุภนิตย์. เด็กในภาวะยากลำบาก. นิตยสารการประชาสงเคราะห์ 39 (มกราคม-กุมภาพันธ์ 2539) : 10-12.
- หนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ 399/2501 ลงวันที่ 9 มกราคม 2510 เรื่องบริการสงเคราะห์และเยาวชนของกรมประชาสงเคราะห์
- อนงลักษณ์ เกี้ยวสกุล. นักสังคมสงเคราะห์ 7 ว. หัวหน้างานสงเคราะห์เด็กในครอบครัว กองสงเคราะห์เด็กและเยาวชน กรมประชาสงเคราะห์ กระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม. สัมภาษณ์, 26 กรกฎาคม 2542.
- อนันต์ ภิรมย์แก้ว. ห่วงใยปัญหาเด็ก-เยาวชน จากใจอนันต์ ภิรมย์แก้ว. มติชน (10 มีนาคม 2540) : 13.

อุ้นตา นพคุณ. รายงานผลการวิจัย การศึกษาสถานภาพและนโยบายเกี่ยวกับเด็กและเยาวชน
ผู้ด้อยโอกาส : เด็กถูกทอดทิ้ง. กรุงเทพมหานคร : สถาบันวิจัยสังคม จุฬาลงกรณ์
 มหาวิทยาลัย, 2535.

เอนก เพิกสงเคราะห์. เจ้าหน้าที่มูลนิธิสร้างสรรค์เด็ก. สัมภาษณ์, 31 มีนาคม 2542.

เอแบคโพลชี้ยาเสพติดระบาด 91.5 % ทั่วประเทศ. มติชน (26 พฤษภาคม 2540) : 20.

อำภา ยอดเทียน. นักสังคมสงเคราะห์ 6 กองคุ้มครองสวัสดิภาพเด็ก กระทรวงแรงงานและ
สวัสดิการสังคม. สัมภาษณ์, 23 มิถุนายน 2542.

ภาษาอังกฤษ

Berman, Paul. Thinking About Programmed and Adaptive Implementation : Matching
Strategies to Situations. In Ingram, Helen M. and Memn, Dean E. eds.. Why
Policies Succeed or Fail. Beverly Hills, California : Sage, 1980.

Brewer, Garry D. and Deleon, Peter. The Foundation of Policy Analysis. Illinois : The
 Dorsry Press, 1983.

Carl, Van Horn E.. Policy Implementation in Federal System, National Goals and Local
Implementors. Lexing, Massachusetts : D.C. Heath and Company, 1979.

Cheema, Shabbir G. and Rondinelli, Dennis A.. Implementing Decentralization
Programmes in Asia : Local Capacity for Rural Development. Nagoya, Japan :
 United Nations Center for Regional Development, Nagoya, Japan, 1983.

Donald, Van Meter S. and Carl, Van Horn E.. The Policy Implementation Process : A
Conceptual Framework. Administration and Society 6 (February 1975) : 445-
 473.

Edward, George C. III. Implementing Public Policy. Washington D.C. : Congressional
 Press, 1980.

Edward, George C. III and Sharkansky, Ira. The Policy Predicament : Making and
Impreenting Public Policy. San Francisco : W.H. Feeman and Company, 1978.

- Esman, J. M. and Montgomery, D. J.. The administration of Human Development. In Knight, P. (ed.) Implementation Programs of Human Development. Washington D.C. : World Bank, 1981.
- Hembleton. Planning Systems and Policy Implementation. Journal of analysis (October 1983) : 407.
- Hoogwood, Brian W and Gunn, Lewis A.. Policy Analysis for the Real World. Oxford : Oxford University Press, 1984.
- Malcolm, Goggin et.al. Implementation Theory and Practice : Toward a Third Generation. Washington D.C. : World Bank, 1981.
- Moris, John R.. Managing Induced Rural Development. Indiana : International Development Institute, 1981.
- Murphy, J. M. Title I of ESEA . Harvard Education Review. 41 (1971) : 36-40.
- Nakamura, Robert and Smallwood, Frank. The Politic of Policy Implementation. New York : St. Martin Press, 1983.
- Pressman, Jeffrey L. and Wildavsky, Aaron. Implementation. California : University of California Press, 1973.
- Rein, Martin. From Policy to Practice. London : The MacMillan Press, 1983.
- Rein, Martin and Rabinovitz, Francine. Implementation : A Theoretical Perspective. In Rein, Martin. eds..Policy to Practice. London : The MacMillan Press, 1983.
- Sabatier, Paul A. and Mazmanian, Danial A.. A Framework for Implementation Analysis. Implementation and Public Policy. Illinois : Scott, Foresman and Company, 1983.
- Sabatier, Paul A. and Mazmanian, Danial A.. The Implementation of Public Policy : A Framework of Analysis. Policy Analysis 5 (1979) : 542.
- Vepa, Ram, K.. Rural Industrial Estates as a Tool for Regional Development. Paper Presented to The General Assembly of Erop at Tokyo in October, 1973. Cited in Lglesiaas, Gabriel U. Implementation : The Problem of Achieving Results. Illinois : Scott, Foresman and Company, 1983.

Walter, Williams. Implementation Analysis and Assessment. Policy Analysis (1975 summer) : 531.

ภาคผนวก

ประกาศของคณะปฏิวัติ

ฉบับที่ 294

โดยที่คณะปฏิวัติได้พิจารณาเห็นว่า ในปัจจุบันมีเด็กกำพร้าอนาถาที่ขาดผู้อุปการะเลี้ยงดู เด็กซึ่งประพฤตินไม่สมควรแก่วัย และเด็กซึ่งตกอยู่ในสภาพแวดล้อมอันเป็นเหตุให้เกิดอันตราย ต่อร่างกาย จิตใจ และศีลธรรมเป็นจำนวนมาก หากไม่ได้รับการปฏิบัติดูแลสงเคราะห์และ ค้ำครองที่เหมาะสมแล้ว จะเป็นภัยแก่สังคมและประเทศชาติ คณะปฏิวัติตระหนักดีว่า การให้ สวัสดิการแก่เด็กอย่างได้ผลนั้น นอกจากจะเป็นหน้าที่ของรัฐที่จะต้องดำเนินการดังกล่าวแล้วยัง สมควรกำหนดให้บิดามารดาหรือผู้ปกครองของเด็กเข้ามามีส่วนช่วยในการอบรมเลี้ยงดูเด็กของ ตนอีกด้วย และเพื่อกำหนดวิธีการให้การสงเคราะห์และการค้ำครองเด็กที่เหมาะสมแก่เด็ก และสภาพของสังคมหัวหน้าคณะปฏิวัติจึงมีคำสั่งดังต่อไปนี้

หมวดที่ 1

บททั่วไป

ข้อ 1. ในประกาศของคณะปฏิวัติฉบับนี้

“เด็ก” หมายความว่า ผู้ซึ่งอายุไม่ครบสิบแปดปีบริบูรณ์ และยังไม่บรรลุนิติภาวะ ด้วยการสมรส

“ประพฤตินไม่สมควร” หมายความว่า ประพฤตินไม่สมควรแก่วัยตามที่ กำหนดในกฎกระทรวง

“สถานแรกรับเด็ก” หมายความว่า สถานที่รับเด็กไว้ชั่วคราว เพื่อวิเคราะห์และ พิจารณาวิธีการสงเคราะห์หรือค้ำครองสวัสดิภาพที่เหมาะสมแก่เด็ก

“สถานรับเลี้ยงเด็ก” หมายความว่า สถานที่รับเลี้ยงเด็กซึ่งมีอายุไม่เกินเจ็ดปี บริบูรณ์ และมีจำนวนเกินห้าคน ซึ่งไม่เกี่ยวข้องเป็นญาติกับผู้เลี้ยง แต่ไม่รวมถึงสถานพยาบาล หรือโรงเรียนอนุบาล

“สถานสงเคราะห์เด็ก” หมายความว่า สถานที่ให้การอุปการะเลี้ยงดูเด็ก ซึ่งพึงได้ รับการสงเคราะห์และมีจำนวนเกินเจ็ดคน

“สถานคุ้มครองสวัสดิภาพเด็ก” หมายความว่า สถานที่ให้การศึกษาอบรมฝึกอาชีพและแก้ไขความประพฤติแก่เด็กซึ่งมีปัญหาทางความประพฤติ และมีอายุเกินเจ็ดปีบริบูรณ์

“สถานแนะแนวปัญหาเด็กและครอบครัว” หมายความว่า สถานที่ให้คำแนะนำแก้ไขปัญหาของเด็กและครอบครัวเกี่ยวกับอันตรายอันอาจเกิดขึ้นแก่เด็กทั้งร่างกาย จิตใจและศีลธรรม

“ผู้ปกครอง” หมายความว่า บุคคลซึ่งรับเด็กไว้ในความอุปการะเลี้ยงดู หรือซึ่งให้เด็กอาศัยอยู่เป็นประจำ

“ผู้ปกครองสวัสดิภาพ” หมายความว่า ผู้ซึ่งได้รับแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามประกาศของคณะปฏิวัติฉบับนี้

“พนักงานเจ้าหน้าที่” หมายความว่า ผู้ซึ่งได้รับแต่งตั้งให้ปฏิบัติการตามประกาศของคณะปฏิวัติฉบับนี้

“ผู้ว่าราชการจังหวัด” หมายความว่า ผู้ว่าราชการจังหวัดในท้องที่ที่ประกาศของคณะปฏิวัติฉบับนี้ใช้บังคับ นอกจากนครหลวงกรุงเทพมหานคร และหมายความรวมถึงผู้ซึ่งได้รับมอบหมายด้วย

“อธิบดี” หมายความว่า อธิบดีกรมประชาสงเคราะห์และหมายความรวมถึงผู้ซึ่งได้รับมอบหมายด้วย

ข้อ 2. ให้อธิบดีมีอำนาจจัดตั้งสถานแรกรับ สถานรับเลี้ยงเด็ก สถานสงเคราะห์เด็ก สถานคุ้มครองสวัสดิภาพเด็ก และสถานแนะแนวปัญหาเด็กและครอบครัวได้ตามความจำเป็น

การจัดตั้งสถานแรกรับเด็กและสถานคุ้มครองสวัสดิภาพเด็ก ให้ประกาศในราชกิจจานุเบกษา

ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดมีอำนาจสถานรับเลี้ยงเด็กสถานรับเลี้ยงเด็ก และสถานแนะแนวปัญหาเด็กและครอบครัวได้ตามความจำเป็นภายในเขตจังหวัดของตน

ให้สถานแรกรับเด็ก สถานรับเลี้ยงเด็ก สถานสงเคราะห์เด็ก หรือสถานคุ้มครองสวัสดิภาพเด็ก ตามวรรคหนึ่งและวรรคสาม มีผู้ปกครองสวัสดิภาพคนหนึ่ง มีอำนาจปกครองดูแลเด็กเท่าที่เกี่ยวกับความประพฤติ และความเป็นอยู่ของเด็ก ตลอดเวลาที่เด็กอยู่ในสถานดังกล่าว

ข้อ 3. ให้อธิบดีมีอำนาจแต่งตั้งผู้ปกครองสวัสดิภาพและพนักงานเจ้าหน้าที่ เพื่อปฏิบัติตามประกาศของคณะปฏิวัติฉบับนี้

ให้ผู้ว่าราชการกรมอำนาจแต่งตั้งผู้ปกครองสวัสดิภาพสำหรับสถานรับเลี้ยงเด็กและพนักงานเจ้าหน้าที่สำหรับสถานแนะแนวปัญหาเด็กและครอบครัวที่ตั้งขึ้นตามข้อ 2 วรรคสาม

ให้ถือว่าผู้ปกครองสวัสดิภาพและพนักงานเจ้าหน้าที่เป็นพนักงานตามประมวลกฎหมายอาญา

ข้อ 4. เมื่อเด็กตกอยู่ในความปกครองดูแลของผู้ปกครองสวัสดิภาพครบกำหนดหนึ่งปีแล้ว ถ้าบิดามารดาหรือผู้ปกครองขอรับเด็กนั้นกลับไปอุปการะเลี้ยงดู ให้อธิบดีหรือผู้ว่าราชการจังหวัดแล้วแต่กรณีวินิจฉัยสั่งการตามที่เห็นสมควร

ข้อ 5. บิดามารดาหรือผู้ปกครองเด็กอาจได้แย้งคำสั่งของอธิบดีหรือผู้ว่าราชการจังหวัดที่สั่งตามข้อ 4 ข้อ 10 วรรคสี่ หรือข้อ 14 วรรคสองได้ โดยยื่นคำร้องต่อศาลคดีเด็กและเยาวชนหรือศาลจังหวัด ในกรณีที่ไม่มีศาลคดีเด็กและเยาวชนในท้องที่ที่บิดามารดา หรือผู้ปกครองของเด็กนั้นมีภูมิลำเนาหรือถิ่นที่อยู่ในเขตอำนาจ คำวินิจฉัยของศาลคดีเด็กและเยาวชน หรือศาลจังหวัดดังกล่าวให้เป็นที่สุด

ข้อ 6. บิดามารดาหรือผู้ปกครองของเด็กซึ่งได้รับการสงเคราะห์ หรือคุ้มครองสวัสดิภาพตามประกาศคณะปฏิวัติฉบับนี้ มีหน้าที่ชำระค่าอุปการะเลี้ยงดูหรือค่าบริการเกี่ยวกับการที่ทางราชการให้การสงเคราะห์หรือคุ้มครองสวัสดิภาพเด็ก ตามระเบียบและในอัตราที่อธิบดีกำหนด

ในกรณีที่อธิบดีหรือผู้ว่าราชการจังหวัดเห็นว่าเด็กใดได้รับการสงเคราะห์หรือคุ้มครองสวัสดิภาพเพียงพอแล้ว และบิดามารดาหรือผู้ปกครองของเด็กมีความสามารถเหมาะสมที่จะอุปการะเลี้ยงดูเด็กได้ ให้อธิบดีหรือผู้ว่าราชการจังหวัดแล้วแต่กรณีมีอำนาจมอบตัวเด็กนั้นคืนบิดามารดาหรือผู้ปกครอง ถ้าบิดามารดาหรือผู้ปกครองไม่รับเด็กคืนภายในกำหนดสามสิบวัน นับแต่วันที่ได้รับแจ้งให้รับมอบตัวเด็กกลับไป บิดามารดาหรือผู้ปกครองต้องชำระค่าอุปการะเลี้ยงดูหรือค่าบริการเป็นจำนวนสองเท่าของอัตราตามที่อธิบดีกำหนดตามวรรคหนึ่ง สำหรับระยะเวลา นับแต่วันที่ครบกำหนดสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งดังกล่าว

การชำระค่าอุปการะเลี้ยงดูหรือค่าบริการตามข้อนี้ อธิบดีหรือผู้ว่าราชการจังหวัดแล้วแต่กรณี มีอำนาจผ่อนผันหรือยกเว้นได้ตามที่เห็นสมควร

ข้อ 7. เพื่อประโยชน์ในการสงเคราะห์หรือคุ้มครองสวัสดิภาพเด็กให้พนักงานเจ้าหน้าที่หรือข้าราชการตำรวจ ซึ่งมียศตั้งแต่ร้อยตำรวจตรีขึ้นไป ซึ่งรับราชการอยู่ในท้องที่ที่บิดามารดา ผู้ปกครองหรือเด็กมีภูมิลำเนาหรือถิ่นที่อยู่ มีอำนาจดังต่อไปนี้

(1) ซักถามเด็กเมื่อมีเหตุอันควรสงสัยว่าเด็กนั้นพึงได้รับการสงเคราะห์หรือคุ้มครองสวัสดิภาพ หรือนำเด็กนั้นไปกักตัวไว้ ณ ที่ทำการเท่าเวลาที่จะสอบถามถ้อยคำที่จำเป็น จากเด็ก บิดามารดาหรือผู้ปกครองของเด็ก หรือจากผู้เกี่ยวข้องรู้เห็นแล้วแต่กรณีและให้กระทำโดยมิชักช้า ห้ามมิให้ใช้วิธีกักตัวเด็กเพื่อป้องกันการหลบหนีเกินความจำเป็น

(2) เรียกบิดามารดาหรือผู้ปกครองของเด็กหรือบุคคลอื่นที่สามารถให้ข้อเท็จจริงเกี่ยวกับความเป็นอยู่หรือความประพฤติของเด็กมาให้ถ้อยคำ

(3) สั่งให้บิดามารดาหรือผู้ปกครองของเด็ก เจ้าของหรือผู้ครอบครองสถานที่ที่เด็กอาศัยอยู่ หรือที่เด็กกำลังศึกษาหรือทำงานส่งพยานหลักฐานเกี่ยวกับความเป็นอยู่หรือความประพฤติของเด็ก

(4) เข้าไปในสถานที่อยู่อาศัยของบิดามารดาหรือผู้ปกครองของเด็กหรือของบุคคลที่เกี่ยวข้อง เพื่อสอบถามและรวบรวมพยานหลักฐานเกี่ยวกับความเป็นอยู่หรือความประพฤติของเด็ก

(5) มอบตัวเด็กคืนบิดามารดาหรือผู้ปกครอง หรือมอบตัวเด็กคืนบิดามารดาหรือผู้ปกครอง พร้อมทั้งว่ากล่าวตักเตือนบิดามารดาหรือผู้ปกครองดูแลและอุปการะเลี้ยงดูมิให้เด็กนั้นประพฤติตนไม่สมควรอีก หรือส่งเด็กไปสถานแรกรับเด็ก

ข้อ 8. เมื่อได้รับตัวเด็กตามข้อ 7 (5) ข้อ 11 (1) และข้อ 15 ไว้แล้วให้สถานแรกรับเด็กทำการวิเคราะห์และพิจารณาวิธีการสงเคราะห์หรือคุ้มครองสวัสดิภาพของเด็กแต่ละราย แล้วเสนอความเห็นพร้อมทั้งประวัติของเด็กไปยังอธิบดีหรือผู้ว่าราชการจังหวัด แล้วแต่กรณีโดยมิชักช้า

หมวด 2

การสงเคราะห์เด็ก

ข้อ 9. เด็กที่พึงได้รับการสงเคราะห์ตามประกาศของคณะปฏิวัติฉบับนี้ได้แก่ เด็ก ซึ่ง

(1) ไม่มีบิดามารดาหรือผู้ปกครอง

(2) บิดามารดาหรือผู้ปกครองทอดทิ้งไว้ ณ สถานที่ใดที่หนึ่ง หรือเป็นเด็กพลัดหลง

(3) บิดามารดาหรือผู้ปกครองให้ความอุปการะเลี้ยงดูไม่เหมาะสม หรือไม่สามารถให้ความอุปการะเลี้ยงดูได้ เพราะเหตุที่ถูกจำคุก กักขัง พิกار ทูพพลภาพ ป่วยทางร่างกายหรือจิตใจ หรือตกอยู่ในภาวะอื่นใดอันอาจเป็นเหตุให้เกิดอันตรายแก่เด็กทั้งทางร่างกายจิตใจ หรือศีลธรรม

(4) พิการทางร่างกาย สมอง สติปัญญา หรือจิตใจ

ข้อ 10. พนักงานเจ้าหน้าที่อาจดำเนินการให้การสงเคราะห์ให้แก่เด็กตามข้อ 9 และหรือครอบครัวของเด็กดังกล่าวตามความเหมาะสม ดังต่อไปนี้

(1) พิจารณาช่วยเหลือครอบครัวของเด็กนั้น เพื่อให้บิดามารดาหรือผู้ปกครองของเด็กสามารถอุปการะเลี้ยงดูเด็กได้ตามควรแก่สภาพ

(2) มอบตัวเด็กให้อยู่ในความอุปการะของบุคคลอื่น หรือสถานรับเลี้ยงเด็กหรือสถานสงเคราะห์เด็กของเอกชน

(3) มอบเด็กให้เป็นบุตรบุญธรรมของบุคคลอื่นภายใต้บทบัญญัติแห่งกฎหมายว่าด้วยการนั้น

(4) รับเด็กไว้ในสถานรับเลี้ยงเด็กหรือสถานสงเคราะห์เด็กของทางราชการ การดำเนินการให้การสงเคราะห์ตาม (2) หรือ (4) ต้องได้รับอนุญาตจากอธิบดีหรือผู้ว่าราชการจังหวัดเสียก่อน และต้องได้รับความยินยอมเป็นหนังสือตามแบบพิมพ์ของทางราชการจากบิดามารดาหรือผู้ปกครองของเด็กด้วย

เมื่ออธิบดีหรือผู้ว่าราชการจังหวัดเห็นสมควรให้เด็กซึ่งรับการสงเคราะห์ตาม (2) หรือ (4) กลับไปอยู่ในความปกครองของบิดามารดาหรือผู้ปกครอง ให้มีอำนาจสั่งให้เด็กนั้นพ้นจากการสงเคราะห์ และมอบตัวเด็กคืนบิดามารดาหรือผู้ปกครองได้

ถ้าอธิบดีหรือผู้ว่าราชการจังหวัดเห็นว่าเด็กคนใดซึ่งรับการสงเคราะห์ตาม (2) หรือ (4) ประพฤติตนไม่สมควร อันพึงได้รับการคุ้มครองสวัสดิภาพ ให้มีอำนาจสั่งให้เด็กนั้นไปยังสถานคุ้มครองสวัสดิภาพเด็กได้

ข้อ 11. ภายใต้บังคับข้อ 10 วรรคสอง วรรคสาม และวรรคสี่ บิดามารดาหรือผู้ปกครองอาจนำเด็กมาอยู่ที่ทำการของพนักงานเจ้าหน้าที่ เพื่อขอรับการสงเคราะห์ได้ เพื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ได้สอบถามข้อเท็จจริงจากบิดามารดาหรือผู้ปกครองที่นำเด็กและหรือจากเด็กนั่นเอง แล้วเห็นว่าเด็กนั้นสมควรได้รับการสงเคราะห์ตามข้อ 10 ให้ดำเนินการให้การสงเคราะห์ได้ตามที่เห็นสมควร แต่ถ้าพนักงานเจ้าหน้าที่เห็นสมควรทำการวิเคราะห์และพิจารณาวิธีการสงเคราะห์ที่เหมาะสมแก่เด็กเสียก่อนจะส่งตัวนั้นไปยังสถานแรกรับเด็กก็ได้

หมวด 3

การคุ้มครองสวัสดิภาพเด็ก

ข้อ 12. เด็กที่พึงได้รับการคุ้มครองสวัสดิภาพตามประกาศของคณะปฏิวัติฉบับนี้ ได้แก่ เด็กซึ่งมีปัญหาทางความประพฤติ อันได้แก่ เด็กซึ่งบิดามารดาหรือผู้ปกครองไม่สามารถควบคุมความประพฤติได้ หรือเด็กซึ่งประพฤติตนไม่สมควร

ข้อ 13. วิธีการให้การคุ้มครองสวัสดิภาพแก่เด็กตามข้อ 12 มีดังต่อไปนี้

(1) ให้บิดามารดาหรือผู้ปกครองของเด็กที่ได้รับการว่ากล่าวตักเตือน ตามข้อ 7 (5) มาแล้วทำทัณฑ์บน โดยกำหนดให้บิดามารดาหรือผู้ปกครองของเด็กกระวังมิให้เด็กนั้นประพฤติตนไม่สมควรอีก ตลอดเวลาไม่เกินหนึ่งปีนับแต่วันที่ทำทัณฑ์บนและกำหนดเบี้ยปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท ซึ่งบิดามารดาหรือผู้ปกครองจะต้องชำระเมื่อผิดทัณฑ์บน และเมื่อได้ปรับฐานผิดทัณฑ์บน แล้วให้มีอำนาจส่งเด็กไปยังสถานแรกรับเด็กหรือให้พนักงานเจ้าหน้าที่ดำเนินการคุ้มครองสวัสดิภาพอย่างอื่นตามที่เห็นสมควร

(2) ให้บิดามารดาหรือผู้ปกครองหรือเด็กได้รับการบริการจากสถานแนะแนวปัญหาเด็กและครอบครัว

(3) สอดส่องความประพฤติของเด็ก

(4) ส่งเด็กไปอยู่ในความปกครองดูแลของบุคคลหรือองค์การที่เหมาะสม

(5) ส่งเด็กไปยังสถานคุ้มครองสวัสดิภาพเด็ก

ให้ข้าราชการตำรวจซึ่งมียศตั้งแต่ร้อยตำรวจตรีขึ้นไป ซึ่งรับราชการอยู่ในท้องที่ที่เด็กนั้นมีภูมิลำเนาหรือถิ่นที่อยู่ มีอำนาจดำเนินวิธีการตาม (1) และให้พนักงานเจ้าหน้าที่ที่มีอำนาจดำเนินวิธีการตาม (1) และ (2) แต่ถ้าจะดำเนินวิธีการตาม (3) (4) และ (5) พนักงานเจ้าหน้าที่ต้องได้รับอนุญาตจากอธิบดีหรือผู้ว่าราชการจังหวัดเสียก่อน

เมื่ออธิบดีหรือผู้ว่าราชการจังหวัดเห็นสมควร ให้เด็กซึ่งกำลังรับการคุ้มครองสวัสดิภาพ (4) หรือ (5) กลับไปอยู่ในความปกครองของบิดามารดาหรือผู้ปกครอง ให้มีอำนาจส่งให้เด็กนั้นพ้นจากการคุ้มครองสวัสดิภาพและมอบตัวเด็กคืนบิดามารดาหรือผู้ปกครองได้

ถ้าอธิบดีหรือผู้ว่าราชการจังหวัดเห็นว่าสมควรให้เด็กซึ่งรับการคุ้มครองสวัสดิภาพตาม (4) หรือ (5) ได้รับการสงเคราะห์ในสถานสงเคราะห์เด็ก ให้มีอำนาจส่งเด็กนั้นไปยังสถานสงเคราะห์เด็กได้

ถ้าเด็กซึ่งกำลังรับการคุ้มครองสวัสดิภาพตาม (5) หลบหนีจากสถานคุ้มครองสวัสดิภาพเด็ก ให้พนักงานเจ้าหน้าที่หรือข้าราชการตำรวจซึ่งมียศตั้งแต่ร้อยตำรวจตรีขึ้นไป ซึ่งรับราชการอยู่ในท้องที่ที่สถานคุ้มครองสวัสดิภาพเด็กตั้งอยู่ ร้องขอต่อศาลคดีเด็กและเยาวชนให้ส่งเด็กนั้นไปยังสถานพินิจและคุ้มครองเด็กตามกฎหมายว่าด้วยวิธีพิจารณาคดีเด็กและเยาวชนหรือต่อศาลจังหวัดในกรณีที่ไม่มีศาลคดีเด็กและเยาวชนในท้องที่นั้น ให้ส่งเด็กนั้นไปรับการฝึกอบรม ณ สถานที่ที่จัดตั้งขึ้นตามกฎหมายว่าด้วยการจัดการฝึกอบรมเด็กบางจำพวก

ข้อ 14 ในการสอดส่องความประพฤติของเด็ก ให้พนักงานเจ้าหน้าที่ที่มีอำนาจแนะนำตักเตือนหรือวางข้อกำหนดใด ๆ ให้เด็กปฏิบัติดังต่อไปนี้

- (1) ห้ามมิให้เด็กเข้าไปในสถานที่ที่กำหนดหรือคบหาสมาคมกับบุคคลใดอันจะเป็นเหตุจูงใจให้เด็กประพฤติชั่ว
 - (2) ห้ามมิให้เด็กเที่ยวเตร่ในเวลาค่าคืนตามเวลาที่พนักงานเจ้าหน้าที่กำหนด
 - (3) ให้เด็กรายงานตัวต่อพนักงานเจ้าหน้าที่เป็นครั้งคราว
 - (4) ให้เด็กศึกษาหรือประกอบอาชีพภายใต้การควบคุมดูแลของพนักงานเจ้าหน้าที่
 - (5) วางข้อกำหนดอื่นใดเพื่อประโยชน์ในการแก้ไขความประพฤติของเด็ก
- เมื่อเด็กซึ่งได้รับการคุ้มครองสวัสดิภาพอายุครบสิบแปดปีบริบูรณ์ อธิบดีหรือผู้ว่าราชการจังหวัดอาจสั่งให้บุคคลนั้นอยู่ภายใต้การสอดส่องความประพฤติ หรืออยู่ในสถานคุ้มครองสวัสดิภาพเด็กต่อไปจนถึงอายุไม่เกิน ยี่สิบปีบริบูรณ์ได้

ข้อ 15. ภายใต้บังคับข้อ 13 และข้อ 14 บิดามารดาหรือผู้ปกครองอาจนำเด็กที่พึงได้รับการคุ้มครองสวัสดิภาพตามข้อ 12 มาอยู่ที่ทำการของพนักงานเจ้าหน้าที่ เพื่อขอรับการคุ้มครองสวัสดิภาพได้ เมื่อพนักงานเจ้าหน้าที่ได้สอบถามข้อเท็จจริงจากบิดามารดาหรือผู้ปกครองที่นำเด็กมาและหรือจากเด็กนั่นเองแล้ว เห็นว่าสมควรได้รับการคุ้มครองสวัสดิภาพเมื่อได้รับความยินยอมเป็นหนังสือตามแบบพิมพ์ของทางราชการจากบิดามารดาหรือผู้ปกครอง ดังกล่าวแล้วให้ดำเนินการให้การคุ้มครองสวัสดิภาพได้ตามที่เห็นสมควร แต่ถ้าพนักงานเจ้าหน้าที่เห็นสมควรทำการวิเคราะห์และพิจารณาวิธีการคุ้มครองสวัสดิภาพที่เหมาะสมแก่เด็กเสียก่อนจะส่งตัวเด็กนั้นไปยังสถานแรกรับเด็กก็ได้

หมวด 4

สถานสงเคราะห์เด็ก สถานรับเลี้ยงเด็กและสถานแนะแนวปัญหาเด็กและครอบครัว

ข้อ 16. ให้อธิบดีหรือผู้ว่าราชการจังหวัดจัดให้มีการส่งเสริมการดำเนินงานของสถานสงเคราะห์เด็ก สถานรับเลี้ยงเด็ก และสถานแนะแนวปัญหาเด็กและครอบครัวของเอกชนเพื่อให้การคุ้มครองสวัสดิภาพแก่เด็ก รวมทั้งควบคุมสถานดังกล่าวให้ดำเนินงานไปในทางที่จะเป็นประโยชน์แก่ความเจริญเติบโตทางร่างกายและจิตใจของเด็ก

ให้กระทรวงมหาดไทยให้การอุดหนุนสถานสงเคราะห์เด็ก สถานรับเลี้ยงเด็กและสถานแนะแนวปัญหาเด็กและครอบครัวของเอกชน ตามที่กำหนดในกฎกระทรวง ทั้งนี้ ภายในวงเงินงบประมาณ

ข้อ 17. ผู้ใดประสงค์จะจัดตั้งสถานสงเคราะห์เด็ก สถานรับเลี้ยงเด็กหรือสถานแนะแนว ปัญหาเด็กและครอบครัวตามข้อ 16 ต้องได้รับอนุญาตจากอธิบดีหรือผู้ว่าราชการจังหวัดแล้วแต่กรณี

การขออนุญาตจัดตั้งสถานสงเคราะห์เด็ก สถานรับเลี้ยงเด็กหรือสถานแนะแนว ปัญหาเด็กและครอบครัว คุณสมบัติของเจ้าของหรือผู้จัดการ การดำเนินงาน การควบคุม การออกใบอนุญาต การกำหนดเงื่อนไขในใบอนุญาต การเพิกถอนใบอนุญาต และค่าธรรมเนียมใบอนุญาตของสถานดังกล่าว ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนดในกฎกระทรวง

ข้อ 18. ในกรณีที่เจ้าของหรือผู้จัดการสถานสงเคราะห์เด็ก สถานรับเลี้ยงเด็กหรือสถานแนะแนวปัญหาเด็กและครอบครัว ผ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามกฎกระทรวง หรือฝ่าฝืนไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขในใบอนุญาตหรือคำสั่งของพนักงานเจ้าหน้าที่ให้อธิบดีหรือผู้ว่าราชการจังหวัดแล้วแต่กรณีมีอำนาจ

(1) ส่งพนักงานเจ้าหน้าที่เข้าควบคุมการดำเนินงานของสถานสงเคราะห์เด็ก สถานรับเลี้ยงเด็ก หรือสถานแนะแนวปัญหาเด็กและครอบครัว เป็นการชั่วคราว

(2) เพิกถอนใบอนุญาต

ในกรณีเพิกถอนใบอนุญาต ให้ส่งเด็กคืนบิดามารดาหรือผู้ปกครองหรือส่งเด็กไปยังสถานสงเคราะห์เด็กหรือสถานรับเลี้ยงเด็กของทางราชการ หรือของเอกชนอื่น

หมวด 5

การปฏิบัติต่อเด็ก

ข้อ 19. บิดามารดา หรือผู้ปกครองของเด็กต้องเลี้ยงดูอบรมและให้ความเอาใจใส่แก่เด็ก ตามความสมควรและเหมาะสม

ข้อ 20. ห้ามมิให้บุคคลใด

(1) ทอดทิ้งเด็กไว้ในสถานพยาบาล หรือสถานรับเลี้ยงเด็กหรือทอดทิ้งเด็กไว้กับบุคคลที่รับจ้างเลี้ยงเด็ก

(2) โฆษณาเพื่อรับเด็กหรือยกเด็กให้บุคคลอื่น เว้นแต่เพื่อประโยชน์ของทางราชการ

(3) ซ้ำ ขาย หรือแลกเปลี่ยนเด็กด้วยทรัพย์สิน เว้นแต่กรณีทรัพย์สินนั้นเป็นสินสอดหรือของหมั้นตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

(4) ใช้เด็กเป็นเครื่องมือในการขอร้องหรือกระทำใด ๆ อันเป็นเหตุส่งเสริมให้เด็ก
ขอร้อง

(5) ขายนหรือให้สุรา หรือให้บุหรื หรือสิ่งเสพติดให้โทษอื่นใดแก่เด็ก หรือชักจูงให้
เด็กดื่มสุราหรือสูบบุหรื หรือเสพสิ่งเสพติดให้โทษอื่นใด เว้นแต่การปฏิบัติทางการแพทย์

(6) ยอมให้เด็กเข้าเล่นการพนัน

(7) ชักจูงหรือส่งเสริมให้เด็กประตนไม่สมควร

หมวด 6

บทกำหนดโทษ

ข้อ 21. บิดามารดาหรือผู้ปกครองผู้ใดไม่ยอมรับเด็กที่พ้นจากการสงเคราะห์ตามข้อ 10
วรรคสามหรือไม่ยอมรับทำทัณฑ์บนตามข้อ 13 (1) หรือไม่ยอมรับมอบเด็กที่พ้นจากการคุ้มครอง
สวัสดิภาพตามข้อ 13 วรรคสาม ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าร้อยบาท

ข้อ 22. ผู้ใดตั้งสถานสงเคราะห์เด็ก สถานรับเลี้ยงเด็ก หรือแนะนำปัญหาเด็กและ
ครอบครัวโดยไม่ได้รับอนุญาตตามข้อ 17 หรือเจ้าของ หรือผู้จัดการสถานสงเคราะห์เด็ก สถานรับ
เลี้ยงเด็ก หรือสถานแนะนำปัญหาเด็กและครอบครัว ไม่ยื่นคำขออนุญาตตั้งสถานดังกล่าว
ภายในเวลาที่กำหนดตามข้อ 25 วรรคหนึ่ง ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือนหรือปรับไม่เกิน
หนึ่งพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ถ้าผู้กระทำผิดตามวรรคหนึ่งยังคงดำเนินงานต่อไป หรือเจ้าของหรือผู้จัดการ
สถานสงเคราะห์เด็ก สถานรับเลี้ยงเด็ก หรือสถานแนะนำปัญหาเด็กและครอบครัว ยังคงดำเนิน
การต่อไปภายหลังจากที่ถูกเพิกถอนใบอนุญาตตามข้อ 18 (2) หรือไม่ปฏิบัติตามข้อ 25 วรรคสองต้อง
ระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ข้อ 23. ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามข้อ 19 ต้องระวางโทษปรับไม่เกินห้าร้อยบาท

ถ้าการไม่ปฏิบัติตามข้อ 19 เป็นเหตุให้เกิดอันตรายต่อร่างกาย จิตใจ และ
ศีลธรรมของเด็ก ผู้นั้นต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือนหรือปรับไม่เกินหนึ่งพันบาทหรือทั้งจำ
ทั้งปรับ

ข้อ 24. ผู้ใดฝ่าฝืนข้อ 20 ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งพัน
บาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

บทเฉพาะกาล

ข้อ 25. สถานสงเคราะห์เด็ก สถานรับเลี้ยงเด็ก และสถานแนะแนวปัญหาเด็กและครอบครัวของเอกชน ซึ่งได้จัดตั้งดำเนินงานอยู่ก่อนวันที่ประกาศของคณะปฏิวัติฉบับนี้ให้บังคับ ให้เจ้าของหรือผู้จัดการยื่นคำขออนุญาตจัดตั้งเป็นสถานสงเคราะห์ สถานรับเลี้ยงเด็ก และสถานแนะแนวปัญหาเด็กและครอบครัว ตามประกาศของคณะปฏิวัติฉบับนี้ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ประกาศของคณะปฏิวัติฉบับนี้ให้บังคับ

ถ้าไม่ได้รับอนุญาตให้จัดตั้ง ให้ผู้นั้นเลิกดำเนินงานสถานสงเคราะห์เด็ก สถานรับเลี้ยงเด็ก และสถานแนะแนวปัญหาเด็กและครอบครัวดังกล่าวภายในหกสิบวัน นับแต่วันที่รับทราบคำสั่งของอธิบดีหรือผู้ว่าราชการจังหวัดแล้วแต่กรณี

การใช้บังคับ

ข้อ 26. ประกาศของคณะปฏิวัติฉบับนี้ ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป เว้นแต่บทบัญญัติในข้อ 12 ข้อ 13 ข้อ 14 ข้อ 15 ข้อ 16 ข้อ 17 และข้อ 18 ให้ใช้บังคับเฉพาะในนครหลวงกรุงเทพมหานคร และจะใช้บังคับข้อใดในท้องที่อื่นใดเมื่อใด ให้ประกาศโดยพระราชกฤษฎีกา

เมื่อให้ประกาศของคณะปฏิวัติฉบับนี้บังคับในท้องที่ใด บรรดาบทกฎหมาย กฎ และข้อบังคับอื่นใด ซึ่งมีข้อความขัดหรือแย้งกับประกาศของคณะปฏิวัติฉบับนี้มิให้ใช้บังคับในท้องที่นั้น

ข้อ 27. ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย รักษาการตามประกาศของคณะปฏิวัติฉบับนี้ และให้มีอำนาจออกกฎกระทรวง เพื่อปฏิบัติการตามประกาศของคณะปฏิวัติฉบับนี้ กฎกระทรวงนั้น เมื่อได้ประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้

ประกาศ ณ วันที่ 27 พฤศจิกายน พุทธศักราช 2515

(ลงชื่อ) จอมพลถนอม กิตติขจร

หัวหน้าคณะปฏิวัติ

(ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่มที่ 89 ตอนที่ 182 วันที่ 29 พฤศจิกายน 2515)

กฎกระทรวง

(พ.ศ. 2515)

ออกตามความในประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 294

ลงวันที่ 27 พฤศจิกายน พ.ศ. 2515

อาศัยอำนาจตามความในข้อ 1 และข้อ 27 แห่งประกาศของคณะปฏิวัติฉบับที่ 294 ลงวันที่ 27 พฤศจิกายน พ.ศ. 2515 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

การประพฤติตนไม่สมควรแก่วัย คือ การประพฤติตนดังต่อไปนี้

- (1) ประพฤติส่อไปในทางเกเรหรือเที่ยวเร่ร่อนในที่สาธารณะ
- (2) มั่วสุมและก่อความเดือดร้อนรำคาญชาวบ้านและผู้สัญจรไปมา
- (3) ขอดทานหรือกระทำการส่อไปในทางขอดทาน (ถ้าเป็นเด็ก-อยู่ในกฎกระทรวง พ.ศ. 2515 ของกองสงเคราะห์เด็กฯ)

(4) เล่นการพนันหรือมั่วสุมในวงการพนัน

(5) เสพสุรา สูบบุหรี่หรือเสพยาเสพติดให้โทษ หรือของมึนเมาอย่างอื่น หรือเข้าไปในสถานที่จำหน่ายสุรา เพื่อเสพหรือซื้อสุรา

(6) เข้าไปโรงรับจำนำ สถานบริการหรือสถานการค้าประเวณี เว้นแต่เป็นผู้อาศัย

(7) ประพฤติตนทำนองขู้สาวในที่สาธารณะ

(8) ไม่เรียนอยู่ในโรงเรียนประถมศึกษาตามกฎหมายว่าด้วยประถมศึกษา

(9) เที่ยวเตร่ในเวลากลางคืน ระหว่างเวลา 22.00 นาฬิกาถึงเวลา 04.00 นาฬิกา ของวันรุ่งขึ้น เว้นแต่ไปกับบิดามารดาหรือผู้ปกครอง

(10) หลบหนีจากสถานแรกรับเด็ก หรือสถานสงเคราะห์เด็ก

ให้ไว้ ณ วันที่ 12 ธันวาคม พ.ศ. 2515

(ลงชื่อ) พ่วง สุวรรณรัฐ

(นายพ่วง สุวรรณรัฐ)

ปลัดกระทรวงมหาดไทย ผู้ใช้อำนาจของ

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย

หมายเหตุ เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ เนื่องจากได้มีประกาศของคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 294 ลงวันที่ 27 พฤศจิกายน 2515 ให้กำหนดโดยกฎกระทรวงว่า การประพุดิตนไม่สมควรแกว้อย่างไรเป็นการประพุดิตนไม่สมควร จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงฉบับนี้

(ประกาศในราชกิจจานุเบกษา เล่ม 89 ตอนที่ 190 วันที่ 13 ธันวาคม พุทธศักราช 2515.)

ประวัติผู้เขียน

นางสาวกานต์จรัส เขียดทองใส เกิดวันที่ 4 พฤษภาคม 2516 สำเร็จการศึกษาระดับชั้นมัธยมศึกษาปลายจากโรงเรียนเบญจมราชูทิศ จังหวัดนครศรีธรรมราช ในปีการศึกษา 2533 สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีรัฐศาสตรบัณฑิต สาขาบริหารรัฐกิจ คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ในปีการศึกษา 2537 และเข้าศึกษาต่อในหลักสูตรรัฐศาสตรมหาบัณฑิต ภาควิชาการปกครอง จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปีการศึกษา 2539 ปัจจุบันรับราชการตำแหน่งปลัดอำเภอ (เจ้าพนักงานปกครอง 3) ที่ทำการปกครองอำเภอท่าปลา จังหวัดอุตรดิตถ์